

Чому Бог не відповідає
НА МОЇ
МОЛИТВИ?

Чому Бог не відповідає на мої молитви?

Ви розмовляєте з Богом? Розповідаєте Йому про свої проблеми і просите допомоги? Багато хто не бачить в молитві великого сенсу. Якщо ви просили Бога багато про що і не отримували відповідей, то, можливо, дійшли до висновку, що Бог або взагалі не існує, або якщо Він і існує, то не дуже переймається вашими справами.

Можливо, вас це здивує, але Біблія містить молитви деяких людей, що стикалися з подібною проблемою. Одну з таких молитов написала людина на ім'я Асаф. З цієї молитви ми бачимо, що Асаф був майже у відчаї – йому здавалося, що Бог ігнорує його. Але в кінці молитви спостерігається перехід від відчаю до глибокої довіри Господу. Як таке можливе? Щоб відповісти на це питання, давайте уважно розглянемо цю молитву.

Псалом 77:1-12

*¹Мій голос до Бога, – і я кликати буду,
мій голос до Бога, – й почує мене!*

*²В день недолі моєї шукаю я Господа,
до Нього рука моя витягнена вночі й не зомліє,
не хоче душа моя бути потішена:*

*³згадаю про Бога й зідхаю, розважаю –
й мій дух омліває!*

*⁴Ти держиш повіки очей моїх,
я побитий і не говорю...*

*⁵Пригадую я про дні давні, про роки відвічні,
⁶свою пісню вночі я пригадую,
говорю з своїм серцем, а мій дух розважає:*

*⁷Чи навіки покине Господь,
і вже більш не вподобає?*

*⁸Чи навіки спинилася милість Його?
Чи скінчилося слово Його в рід і рід?*

⁹Чи Бог милувати позабув?

Чи гнівом замкнув Він Своє милосердя?

*¹⁰І промовив був я: «То страждання моє –
переміна правиці Всевишнього».*

*¹¹Пригадаю я вчинки Господні,
як чудо Твоє я згадаю віддавна,*

*¹²і буду я думати про кожен Твій чин,
і про вчинки Твої оповім!"*

Псалом 77:1-12

Асаф починає молитву з того, з чого й більшість із нас: кличе до Бога в нужді своїй. Він прийшов до Господа “в день неволі”, і душа його “не хоче бути потішеною” (вірш 2), доки Бог не втрутиться й не вирішить його проблему. Невідомо, яка саме у Асафа була проблема, але бачимо, що псалміст був у відчаї.

У кожного з нас бувають надзвичайно важкі часи та ситуації. Нереалістично сподіватись, що можна прожити життя без болю й страждань. Але коли приходимо до Бога зі своїми проблемами, як колись Асаф, то чи дійсно отримуємо від Нього допомогу чи, навпаки, результатом стає ще більше розчарування й смуток? Складається враження, що у Асафа ситуація лише погіршилась, через що й виникли сумніви: чи справді Бог добрий та милосердний? (вірші 8-9) Молитви не принесли якихось відповідей та полегшення – лише мовчання з боку Бога.

.....
“Пригадаю
я **ВЧИНКИ**
ГОСПОДНІ, ЯК ЧУДО
ТВОЄ Я ЗГАДАЮ
ВІДДАВНА”.
Псалом 77:11
.....

Мета молитви

Асаф був правий, коли звертався до Бога з різними проханнями – зрештою, апостол Іван заохочує нас до цього, кажучи: “Коли чого просимо згідно волі Його, то Він слухає нас” (1 Ів. 5:14). Та й Сам Ісус пояснював учням: “Не просили ви досі нічого в Ім’я Моє. Просіть і отримаєте, щоб повна була ваша радість” (Ів. 16:24). Бог справді бажає, щоб ми приносили до Нього всі свої потреби та прохання. Але це не єдина мета молитви.

Можливо, Асаф вважав, що молитва як така може вирішити його проблеми. Однак Бог хоча й закликає нас молитись, чекає чогось більшого, ніж списки наших потреб. Він бажає в першу чергу спілкування з нами, бо саме в цьому й полягає сутність молитви. Господь хоче, щоб ми глибше пізнавали Його – так само, як краще визнаємо один одного у будь-яких інших стосунках.

Ми часто ставимося до молитви як до якоїсь магічної формули, коли звертання до Бога за допомогою розцінюється як чудесний засіб розв’язання певних проблем. Таке уявлення про молитву при-

.....
Як і у будь-яких інших видах стосунків, Бог хоче, щоб ми спілкувалися з Ним і глибше пізнавали Його.
.....

звело до того, що Асаф почав ремствувати: “Чому Бог не відповідає на мої молитви?” (Пс. 77:7-9).

Нас теж може непокоїти таке питання. Якщо для нас молитва – то в першу чергу “отримати щось”, тоді ми теж будемо часто розчаровані, і нам теж здаватиметься, що Богу байдуже. Уявіть, щоб Бог казав “так” на всі наші прохання і потреби – на все те, що нам здається важливим і необхідним. Це відразу створило б у світі справжній хаос! Все те, що ми вважаємо своїми потребами, призвело б до конфліктів та зіткнень з протилежними проханнями інших людей!

Зрештою ці питання, сумніви й Боже мовчання підштовхнули Асафа до наступного висновку: “Чи Бог милувати позабув?” (Пс. 77:9). Це можна перефразувати таким чином: “Я всю ніч молився, а Бог так і не відповів. Отже, залишається лише один можливий висновок: Богу не можна довіряти. Він забув про мене, Йому байдуже, Він може підвести”.

З такими думками Асаф опинився на межі того, щоб взагалі махнути на Бога рукою. Адже який сенс покладатися на Того, Кому не можна довіряти?

Що далі зробив Асаф?

Далі, на перший погляд незрозуміло чому, Асаф раптово робить у своїй молитві поворот на 180 градусів. У вірші 11 читаємо: “Пригадаю я вчинки Господні, як чудо Твоє я згадаю віддавна”. Його страх та сумніви раптово відтіснилися новим почуттям впевненості в Господі. Що ж трапилось?

Давайте з’ясуємо дещо: сумніви Асафа не щезли чудесним чином. Це не було раптове осяяння, коли в мозку щось клацає і включається лампочка духовного прозріння. Просто Асаф зробив одну дуже просту, але надзвичайно важливу річ: перестав розказувати Богу про свої проблеми і почав говорити про Самого Господа. По справі, він, змінивши напрямок молитви, почав нагадувати собі, хто є Бог і що Він чинив – як у власному житті Асафа, так і в історії ізраїльського народу, що відображено на сторінках Святого Письма.

Непотрібно боятися своїх сумнівів. Непотрібно ховати їх від Бога. Господь розуміє наші сумніви, нашу невпевненість. Але Він бажає, щоб ми у своїх проблемах фокусувалися на Ньому, а не на своїх слабкостях. Сумніви привели Асафа до відчаю. Але коли він спрямував свої думки на Бога, коли знайшов час згадати, хто є Бог, коли почав перечитувати, що Біблія говорить про Господа, то отримав утіху й зміцнення віри.

Давайте будемо чесними: часто молитва – то остання річ, до якої ми вдаємося, коли нам важко. А коли нарешті звертаємося до молитви, то, як колись Асаф, почина-

емо розказувати Богу про всі ті проблеми, які бажаємо вирішити. Натомість маємо ставитись до молитви так, як Асаф, починаючи з вірша 11, – а саме, що молитва є спілкуванням із Богом, щоб краще Його пізнавати. Молитва – то час, коли може зміцнитися наша віра в те, хто є Бог, якщо згадуватимемо, що Він зробив для нас у минулому, збирається зробити в майбутньому; якщо згадуватимемо, які Він дав нам обітниці, і ким ми стали в Ньому. Маємо цілком зосередитися на Господі.

Якщо в молитві ми говоримо лише про себе та свої проблеми, то цим обмежуємо силу і вплив молитви. Зосередженість на самих собі обмежує наше бачення. Якщо ж розуміємо, що в центрі молитви є Бог, то навіть коли починаємо говорити про себе і свої проблеми, вони перестають бути центром нашого бачення. Це не означає, що проблеми щезнуть і все обов'язково налагодиться. Але це означає, що тепер ми зможемо встояти в усіх негараздах, адже покладаємося на Бога, а не на самих себе.

Чому Бог інколи не відповідає на молитви? Часто ми просто не знаємо і ніколи не визнаємо, чому Бог мовчить. Однак один духовний урок можемо взяти з історії Асафа: Боже мовчання дає час, якого потребуємо, щоб знову перенести фокус із самих себе на Бога. Хоча цей досвід був болючим для Асафа, він допоміг йому наблизитися до Бога – а це Господь вважає найголовнішим та першочерговим у молитві. Він прагне, щоб ми пізнавали Його і все більше наближалися до Нього. Якби Бог постійно посилав миттєві рішення наших проблем, то чи стали б ми Його шукати? Наш час спілкування з Ним був би коротким. Наше пізнання Бога обмежувалося б отриманням бажаного, і ми ставилися б до Нього як до своєрідного “торгового автомата”.

Псалом 77:13-20

*¹³Боже, – святая дорога Твоя,
котрий бог великий, як Бог наш?*

*¹⁴Ти Той Бог, що чуда вчиняє,
Ти виявив силу Свою між народами,*

*¹⁵Ти визволив люд Свій раменом, –
синів Якова й Йосипа!*

*¹⁶Тебе бачили води, о Боже,
Тебе бачили води – й тремтіли,
затряслися й безодні.*

*¹⁷Лилася струмком вода з хмар,
тучі видали грім,
також там і сям Твої стріли літали.*

*¹⁸Гуркіт грому Твого на небесному колі,
й блискавки освітили вселенну,
тремтіла й тряслася земля!*

*¹⁹Через море дорога Твоя, а стежка Твоя –
через води великі, і не видно було Твоїх стіп.*

*²⁰Ти провадив народ Свій, немов ту отару,
рукою Мойсея та Аарона”.*

Псалом 77:13-20

Коли Асаф змінив свою точку зору і почав говорити Богу про Самого Бога, то що він конкретно згадував і про що думав?

Про дії Бога як Визволителя. Асаф згадував, як Бог “визволив” (вірш 15) у минулому Свій народ. В єврейському тексті слово “визволяти” означає буквально “випукувати”, тобто через плату повертати щось у своє володіння. Отже, Асаф згадував ті часи, коли Бог врятував Свій народ від великих нещастя та грізних ворогів і повернув до щасливого й безпечного перебування з Ним.

Християни теж можуть згадувати, як Бог визволив їх від колишнього життя, коли вони були відчужені від Нього і заслуговували на осудження. Коли Ісус, Божий Син, прийшов на землю, то кров'ю Своєю заплатив за наш гріх, за те, що ми нехтували Богом. Всі ми інколи живемо так, наче Господь не має для нас великого значення, тобто воліємо йти власними шляхами. Саме це і є “гріх”.

“Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив **за нас** гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім!” (2 КОР. 5:21). Бог зробив Свого безгрішного Сина відповідальним за наш гріх. Ісус сплатив за наш гріх, перетерпівши замість нас покарання, щоб ми могли бути відкупленими – тобто могли знову належати Богу. Ісус був розіп'ятий, вмер замість нас і потім повстав для нового життя. І тепер Він запрошує кожного приєднатися до нового життя з Богом.

Тема Божого відкуплення стала поворотним моментом у молитві Асафа, тому й ми можемо надати їй центральне місце в наших молитовних бесідах з Богом. Коли кажемо: “Ти визволив люд Свій раменом” (ПС. 77:15), це має нагадувати нам про нашу велику залежність від Бога. Неможливо власними зусиллями й здібностями знову стати Його власністю. Всі ми належимо Йому

лише вірою, покладаючись на те, що Він зробив для нас. Саме так маємо жити щодня і зустрічати кожне випробування – покладаючись на Бога і наближаючись до Нього.

Про Божу велич. Згадування про дії Бога як Визволителя підводить нас до розважань над Божою величчю, силою та владою. Є багато речей, що їх Бог вчинив у житті віруючих, і про які вони можуть розмірковувати. Вони також можуть заглиблюватися в сторінки Біблії, що розповідають нам про життя, вчення та чини Ісуса. В Ньому “вся повнота” Божа (КОЛ. 1:19), тому ми можемо, читаючи про Нього, пізнавати всю неймовірну силу й любов Самого Бога. Ніщо не спроможне перемогти Ісуса, здолати Його. Недарма Він сказав Своїм учням: “Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг!” (ІВ. 16:33). Ті самі сили й влади, що так нас лякають, самі перебувають під владою Бога. Те, чого ви боїтесь, саме боїться Його.

Ви можете сказати: “Але ж Ісуса розіп’яли на хресті! Отже, було дещо, що змогло Його перемогти, – смерть”. Та насправді смерть Ісуса була ще дуже давно запланована Богом для нашого спасіння. Більше того, через три дні Ісус повстав із могили. Отже, Він переміг усіх Своїх ворогів – навіть смерть. Які б проблеми нас не спіткали, можемо твердо вірити, що Бог проведе нас крізь них.

Асаф також розважав над тим, що навіть природа підкорюється Богу. Він писав: “Лилася струмком вода з хмар, тучі видали грім, також там і сям Твої стріли літали. Гуркіт грому Твого на небесному колі, й блискавки освітили вселенну, тремтіла й тряслася земля!” (ПС. 77:17-18). Ніщо в цьому світі не є більшим за Бога. Він усе контролює.

В ті часи, коли вгасає надія і здається, що ми опинились у безвиході, маємо з вірою триматися Бога і не зводити з Нього духовних очей. Він зробив усе необхідне, щоб спасти нас, і Він більший за будь-яку нашу проблему. Можливо, Господь не відповість саме так, як ми очікували, або тоді, коли очікували, але потребуємо вірити, що Його плани довершені. Ми можемо навіть не уявляти, що Бог збирається вчинити, але можемо цілковито довіряти Йому, впевнені, що все, що Він робить, є найкращим для нас.

Про характер Бога та Його ставлення до нас. Остання істина, що її відкрив для себе Асаф, полягала в тому, що Господь є Пастирем Свого народу. Псалміст писав: “Ти провадив народ Свій, немов ту отару, рукою Мойсея та Аарона” (Пс. 77:20). Цього разу Асаф згадує конкретний період, коли Бог, рятуючи Свій народ від єгипетської неволі, вів його немов “отару”. Господь “пас” народ через Мойсея та Аарона, які вивели людей з Єгипту і зрештою привели в землю, що була призначена для них Самим Богом.

Ідея, що Бог є наш Пастир, пропонує величну метафору, над якою варто розважати. Пастухи завжди знаходяться біля своїх овець, знають, чого потребують вівці, і завжди забезпечують їх усім необхідним. І коли мають вести отару через небезпечні місця, то роблять усе необхідне, щоб жодна вівця не загубилася. Вівці на сто відсотків залежать від своїх пастухів.

Саме так треба сприймати Бога: ми – Його вівці, а Він – наш Пастир. Навіть у важкі часи ми можемо сказати: “Господь – то мій Пастир, тому в недостатку не буду” (Пс. 23:1).

Чому? Тому що Бог піклується про нас, ніколи не полишить нас і не кине напризволяще (Євр. 13:5).

Ісус Сам називав Себе Добрим Пастирем. Ось як Він пояснював Своїм учням відносини між Ним та Його вівцями:

“Я – Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають. Як Отець Мене знає, так і Я Отця знаю, і власне життя Я за вівці кладу... І Мій голос почують вони, – і буде отара одна й Один Пастир! Через те Отець любить Мене, що Я власне життя віддаю, щоб ізнову прийняти його. Ніхто в Мене його не бере, але Я Сам від Себе кладу його. Маю владу віддати його, і маю владу прийняти його знову, – Я цю заповідь взяв від Свого Отця”.

Івана 10:14-18

Коли нам здається, що Бог мовчить, маємо пам'ятати, що Він – наш Пастир. Він завжди захищає нас і турбується про нас, навіть якщо ми цього не усвідомлюємо. Бог завжди веде Своїх овець. Ісус – то наш Добрий Пастир, Хто вмер за нас (Ів. 11:14) і повстав із мертвих (Ів. 11:18), щоб повернути нас знову до Божої “кошари”. Ми тепер належимо Господу, і вже ніщо не розлучить нас із Ним – які б випробовування нас не спіткали.

Якщо вам важко молитись або маєте якусь особливу проблему, і вам здається, що Бог вас не чує, пообіцяйте, що поговорите про це з яким-небудь церковним лідером або знайомим віруючим. Вони напевно зможуть підбадьорити вас і разом помоляться з вами Богу.

Погляд
вглиб

Серія “Погляд вглиб” пропонує християнам чудове біблійне вчення. Незалежно від того, новонавернений ви чи зрілий християнин, маєте широкий вибір невеликих біблійних статей, що торкаються багатьох важливих тем і питань.

Місія служіння “Хліб Наш Насуцний” – зробити доступною і зрозумілою для кожного мудрість Божого Слова, що змінює життя. Ми сповнені щирого бажання допомогти читачам наблизитись до Бога й свідчити про віру своїм знайомим. Будь ласка, розкажіть про брошури серії “Погляд вглиб” тим, кому вони дійсно потрібні. Ви можете завантажити будь-яку брошуру даної серії у PDF форматі [на сторінці “Погляд вглиб”](#) сайту **ukrainian-odb.org**.

Всі наші ресурси доступні для кожного без будь-яких фінансових зобов’язань. Однак, якщо ви бажаєте підтримати фінансово служіння “Хліб Наш Насуцний”, можете зробити це, натиснувши посилання “Пожертвувати”.

ПОЖЕРТВУВАТИ